

БЕЛАРУСКИ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМСАМОЛЬСКАГА І ПРАФСАЮЗНЫХ КАМІТЭТАЎ
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОўНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕЊІНА

ПРАЛЕТАРЫ І ўсіх краін, ЯДНАЙЦЕСЯ!

ГАЗЕТА ўЗНАГОРДЖАНА
ГАНАРОВАЯ ГРАМАТА І
ВЯРХОўНАГА САВЕТА БССР

1984

15

САКАВІКА

ЧАЦВЕР

№ 9 (1422)

Выходзіць раз
у тыдзень

Выдаецца з 1922 года.

● ТВОРЧЫЯ КАНТАКТЫ ●

КАМІТЭТ КАМСАМОЛА

універсітэта правёў занятакі ў школе камсамольскага актыву з камсоргамі груп. Сакратар камітэта камсамола Аляксандр Казулін акрэсліў задачу вучобы як абмеркавання праблем камсамольскага кіраўніцтва.

У гутарцы за «круглым сталом» удзельнічалі рэктар універсітэта акадэмік АН БССР Л. І. Кісялеўскі, лектары-мжнароднікі М. Р. Насеннік і Ф. І. Мельнік. Аб выніках сацыялістычнага даследавання «Духовная арыентацыя савецкай моладзі» расказаў дырэктар Інстытута філасофіі і права АН БССР Я. М. Бабосаў.

На суд камсоргаў была вынесена метадычка «У дапамогу камсörgу», якую распрацавалі члены камітэта камсамола. На перапынках студэнты азнаёміліся з выстаўкай кніг «Камсамольскаму актывісту», з планам мерапрыемстваў, прапанаваных на выбар для кожнай групы. Заклучным этапам заняткаў стала прэс-канферэнцыя з работнікамі камітэта камсамола.

Усе камсörgі аднадушна прызналі карыснай і «жыццёва неабходнай» такую форму вучобы. За шэсць гадзін яны атрымалі шмат інфармацыі для раздуму.

А. ЗЯНКЕВІЧ.

КАНФЕРЭНЦЫЯ ЧЫТАЧОЎ

па кнізе Героя Савецкага Саюза Р. Н. Мачульскага «На огненной земле» прайшла на фізічным факультэце. Аўтар падзяліўся гісторыяй напісання кнігі, расказаў аб падзеях, адлюстраваных у ёй.

А. РУКШЫН.

БЮРО ПАРТКОМА

універсітэта на чарговым пасяджэнні разгледзела пытанне аб рабоце прафсаюзнага камітэта супрацоўнікаў па развіццё сацыялістычнага спаборніцтва і вызначыла меры па павышэнню яго выхаваўчай ролі. Абмеркавана таксама работа партбюро і партгруп юрыдычнага факультэта па павышэнню якасці падрыхтоўкі спецыялістаў у святле патрабаванняў XXVI з'езда КПСС.

Разгледжаны некаторыя арганізацыйныя пытанні.

З. АЛЯШКЕВІЧ.

У ГАСЦЯХ

у студэнтаў геаграфічнага і гістарычнага факультэтаў пабыў Герой Савецкага Саюза Я. Р. Вайнруб. Ён расказаў аб сваім жыццёвым і баявым шляху, аб баях за вызваленне Беларусі, у якіх яму давялося удзельнічаць.

Л. МАРЦЫЁНКА.

ШЫРЫЦЦА СПАБОРНІЦТВА

НЯДАўНА ў Белдзяржуніверсітэце імя У. І. Леніна пабывала дэлегацыя Вільнюскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. Капсуска. Мэта наведання — падвядзенне вынікаў сацыялістычнага спаборніцтва за 1983 год і заклучэнне дагавора аб супрацоўніцтве на 1984 год.

Спаборніцтва паміж калектывамі двух братніх універсітэтаў з кожным годам набірае ўсё большую стваральную сілу і напўняецца новым зместам. Яно садзейнічае дасягненню новых поспехаў у павышэнні эфектыўнасці і якасці падрыхтоўкі маладых спецыялістаў для народнай гаспадаркі, у развіццё вучэбна-метадычнай і навукова-даследчай работы, у вырашэнні задач, пастаўленых перад вышэйшымі навуковымі ўстановамі XXVI з'ездам КПСС і наступнымі Пленумаў ЦК КПСС.

Спаборніцтва і супрацоўніцтва ўніверсітэтаў — не самамэта. Гэта перш за ўсё школа абмену перадавым вопытам работы, што не толькі павялічвае ўзаемныя магчымасці, але і ўзбагачае практыку камуністычнага выхавання студэнцкай моладзі.

У апошнія гады БДУ імя У. І. Леніна і Вільнюскі ўніверсітэт нязменна дабіваліся значных поспехаў у сваёй шматграннай дзейнасці, неаднаразова выходзілі пераможцамі ва Усесаюзным сацыялістычным спа-

борніцтве. 1983 год, трэці год XI пяцігодкі, быў для ўніверсітэтаў важным этапам у ажыццяўленні канкрэтных мер па далейшаму ўдасканаленню вучэбнай, выхаваўчай і навукова-даследчай работы, за ўмацаванні працоўнай дысцыпліны, патрабавальных адносін да выкарыстання рэзерваў у навуковым, матэрыяльна-тэхнічным і гаспадарчым патэнцыялах ВНУ.

Праведзеная работа дала станоўчыя вынікі. Аб гэтым сведчыць тое, што БДУ і Вільнюскі ўніверсітэт дасягнулі ў 1983 годзе значнага прагрэсу ў выкананні ўсіх пунктаў Усесаюзнага сацыялістычнага спаборніцтва.

У мінулым годзе агульная колькасць выконваемых навукова-даследчых работ у Вільнюскім ўніверсітэце складала 437, у БДУ — 471. Аб'ём НДР у нашым ўніверсітэце склаў 12,7 млн. рублёў, у нашых партнёраў — 8,3 млн. рублёў.

У 1983 годзе ў Вільнюскім ўніверсітэце абаронена 12 доктарскіх дысертацый, у нашым — 7. Крыху вышэй паказчык у БДУ імя У. І. Леніна па колькасці абароненых кандыдацкіх дысертацый, выданню падручнікаў і вучэбных дапаможнікаў, вышэйшы эканамічны эфект ад укаранення завершаных навукова-даследчых работ.

Хочацца адзначыць высокія рэзультаты сацыяльна-эканамічнага развіцця Вільнюс-

кага ўніверсітэта. Забяспечанасць студэнтаў інтэрнатамі складае 76,4 працэнта (у БДУ — 67 працэнтаў). У інтэрнатах памяшканні агульнага карыстання рамантуюцца два разы ў год, шырока выкарыстоўваюцца метады самаабслугоўвання.

Ва ўсіх сталовых ўніверсітэта арганізавана дыетхарчаванне, якім ахоплена 18 працэнтаў студэнтаў.

Усе гэтыя поспехі — рэзультат самаадданай працы студэнтаў, выкладчыкаў і супрацоўнікаў ўніверсітэта, іх настойлівасці ў дасягненні пастаўленых задач.

У праграме супрацоўніцтва паміж Белдзяржуніверсітэтам імя У. І. Леніна і Вільнюскім дзяржаўным ўніверсітэтам імя В. Капсуска — сумесныя навуковыя канферэнцыі, нарады, сімпозіумы, грамадска-палітычныя чытанні, прысвечаныя 40-годдзю вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, абмен спартыўнымі дэлегацыямі, калектывамі мастацкай самадзейнасці. Усё гэта мабілізуе намаганні калектываў двух ўніверсітэтаў на выкананне рашэнняў XXVI з'езда КПСС, накіраваных на далейшае развіццё сістэмы вышэйшай адукацыі.

З. АЛЯШКЕВІЧ.

НА ЗДЫМКУ: у час падпісання дагавора аб супрацоўніцтве на 1984 год.

● ДА 40-ГОДДЗЯ ВЫЗВАЛЕННЯ БЕЛАРУСІ ●

СУСТРЭЧА З ВЕТЭРАНАМ

НЯДАўНА ў госці да выкладчыкаў, супрацоўнікаў і студэнтаў факультэта радыёфізікі і электронікі прыйшла Марыя Барысаўна Осіпава — удзельніца Мінскага камуністычнага падполля. Цікавым і хваляючым быў яе расказ аб падзеях ваенных гадоў, у якіх ёй давялося удзельнічаць. Марыя Барысаўна расказала аб гераізме савецкіх людзей, праяўленым пры стварэнні падпольнай партыйнай і камсамольскай арганізацый у акупіраваным Мінску.

Адной з самых значных аперацый, у якіх удзельнічала

М. Б. Осіпава як арганізатар, была аперацыя па знішчэнню Кубы ў 1943 годзе. Гэты фашысцкі палач прыдумваў самыя розныя пакаранні тысячам ні ў чым не павінных людзей. Іх скідвалі ў вялікія ямы, засыпалі зямлёй і ўтрамбоўвалі танкамі. Такія магільні былі жывымі, яны дыхалі і стагналі яшчэ некалькі дзён.

Савецкія людзі вырашылі пакараць смерцю фашысцкага зверу ў яго бярозе — на кватэры, дзе ён жыў. Марыя Барысаўна Осіпава выдатна справілася з заданнем падпольнага камітэта.

За заслугі перад партыяй і народам, мужнасць і гераізм, праяўленыя ў гады Вялікай Айчыннай вайны, М. Б. Осіпавай было прысвоена званне Героя Савецкага Саюза.

І. ПАРОМЧЫК.

«ЛЕПЕЛЬ — ПОЛАЦК»

ГРУПА СТУДЭНТАЎ гістарычнага факультэта пабывала ў сямідзённым лыжным паходзе па месцах рэвалюцыйнай, баявой і працоўнай славы савецкага народа па маршруту Лепель — Полацк. Галоўнай задачай зорнага паходу быў збор матэрыялаў пра ветэранаў, пра іх слаўныя баявыя шляхі, наведанне мемарыяльнага комплексу «Прырыў». Незабывуныя ўражанні пакінулі ў нас расказы былой падпольшчыцы А. М. Булух і былога партызана, удзельніка прарыву А. М. Спірыдзенкі.

Правядзенне такіх паходаў стала ў нас традыцыяй. Колькасць паходаў і колькасць удзельнікаў з кожным годам узрастае. Шкада толькі, што не на ўсіх факультэтах практыкуюцца гэты від прапагандыска-выхаваўчай работы. Зорныя паходы ўключаюць не толькі пошукавую дзейнасць. Гэта і лекцыі, гутаркі з насельніцтвам, спартыўныя мерапрыемствы, выступленні агітбрыгад, афармленне ў школах стэндаў, прысвечаных ўніверсітэту... На жаль, часам сустракаюцца пэўныя цяжкасці ў арганізацыі паходаў. Нам, напрыклад, давялося доўга наладжваць кантакт з інструктарамі лыжных баз, якія не правялі належнай увагі да нашага спартыўна-масавага мерапрыемства.

А. ПУХАЎ.

Сёння ва ўніверсітэце праходзіць Рэспубліканская студэнцкая навуковая канферэнцыя «Саюз непарушны рэспублік свабодных» па выніках III рэспубліканскага тура X Усесаюзнага конкурсу студэнцкіх работ па грамадскіх навук, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху, прысвечанага 65-годдзю Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі і 60-годдзю СССР.

● У БДУ імя У. І. Леніна на X Усесаюзнам конкурсе па грамадскіх навук, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху падрыхтавана 390 студэнцкіх работ. У тым ліку па гісторыі КПСС — 129, па палітэканоміі — 82, па марксісцка-ленінскай філасофіі — 90, па навуковаму камунізму — 55, па гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху — 34 работы.

● На рэспубліканскім тур конкурсе прадстаўлена 40 студэнцкіх работ. З іх 28 атрымалі выдатную адзнаку, 12 — добрую.

● Аўтары работ прачыталі 750 лекцый.

● Усяго ў конкурсе ўдзельнічала 8982 студэнты, работы якіх абмяркоўваліся ў групах, на канферэнцыях. 350 студэнтаў-замежнікаў удзельнічалі ў конкурсе.

РЕСПУБЛІКАНСКАЕ журы па навуковаму камунізму падвяло вынікі трэцяга тура X Усесаюзнага конкурсу студэнцкіх работ па грамадскіх навук, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху, прысвечанага 65-годдзю Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі і 60-годдзю ўтварэння СССР. Да першай катэгорыі аднесена 15 студэнцкіх работ, у тым ліку 3 — студэнтаў БДУ імя У. І. Леніна, 3 — БПІ, 1 — БТІ, 2 — МДПІ, 1 — Мінскага медыцынскага інстытута, 2 — МРТІ, 1 — Мінскага дзяржаўнага інстытута замежных моў, 2 — Мінскага вышэйшага ваенна-палітычнага агульнавайскавога вучылішча.

Выдатнымі ацэнкамі адзначаны работы студэнтаў нашага ўніверсітэта І. Сташэўскай «Змены ў сямейна-шлюбным саставе насельніцтва СССР на этапе развіцця сацыялізму», Я. Супрун «Камуністычныя партыі Лацінскай Амерыкі ў авангардзе барацьбы за нацыянальную незалежнасць і сацыяльны прагрэс», Я. Віленскага «У. І. Ленін аб сацыяльных і ідэяна-палітычных крыніцах узаема-

сувязі правага і «левага» апартунізму».

Змястоўныя работы, удастоеныя выдатных ацэнак, прадставілі на конкурс студэнт універсітэта Зыонг Суан Шон «Агульнае і асабістае ў вольцы будаўніцтва сацыялізму ў В'етнаме» і стажор Махамед Анвар «Генезіс афганскай інтэлігенцыі і яе месца ў рэвалюцыйным працэсе».

Сярод работ, аднесены да першай катэгорыі, 4 работы замежных студэнтаў, у тым ліку 2 работы студэнтаў БДУ.

Сёлетні конкурс садейнічаў далейшаму ўдасканаленню выкладання навуковага камунізму, павышэнню інтарэсу студэнтаў да вывучэння ленинскай тэарэтычнай спадчыны, матэрыялаў і рашэнняў XXVI з'езда КПСС, Пленумаў Цэнтральнага Камітэта КПСС, дакументаў КПСС і міжнароднага камуні-

стычнага і рабочага руху.

Вывучэнне студэнтамі актуальных праблем тэорыі навуковага камунізму, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху дазволіла забяспечыць далейшае павышэнне ўзроўню ідэяна-выхаваўчай работы сярод студэнтаў, фарміравання ў іх марксісцка-ленінскага светапогляду, класавага падыходу да з'яў грамадскага жыцця, камуністычнай свядомасці, непрымירים ідэалогіі, садейнічала расшырэнню тэарэтычнага кругагляду будучых спецыялістаў, фарміраванню ў іх навуковага складу мыслення, навыкаў у навуковай і прапагандысцкай рабоце.

Тэматыка студэнцкіх навуковых работ па навуковаму камунізму актуальная і рознаба-

кая. Яна ахапіла амаль усе раздзелы курса навуковага камунізму: сусветны рэвалюцыйны працэс і заканамернасці яго развіцця, станаўленне і перамога сацыялізму, развіццё сацыялістычнага грамадства і паступовы пераход да камунізму. Вялікая ўвага была ўдзелена вывучэнню актуальных праблем удасканалення развіцця сацыялізму, акрэсленых у матэрыялах XXVI з'езда КПСС, снежаньскага (1982 г.), чэрвеньскага (1983 г.) Пленумаў ЦК КПСС.

У ходзе конкурсу расшырыліся сувязі кафедр навуковага камунізму ўніверсітэта, іншых ВНУ рэспублікі з камсамольскімі арганізацыямі, студэнцкімі навуковымі таварыствамі і арганізацыямі, атрымалі развіццё такія формы выхавання студэнцкай моладзі, як тэарэтычныя канферэнцыі, спецсемінары і іншыя.

Удзел студэнтаў у

конкурсе станоўча падейнічаў на далейшае развіццё іх грамадска-палітычнай актыўнасці, стварэнне новых школ і груп маладых лектараў, факультэтаў грамадскіх прафесій. Студэнты сталі больш актыўна выступаць у якасці прапагандыстаў у навукальных установах, арганізацыях і на прадпрыемствах.

Задача кафедраў навуковага камунізму і камітэтаў камсамола ўніверсітэтаў і іншых ВНУ у тым, каб пастаянна паглыбляць студэнцкую навуковую творчасць, развіваць усё станоўчае, назапашанае ў перыяд правядзення конкурсу, дабівацца актыўнага ўдзелу кожнага студэнта ў глыбокім вывучэнні і даследаванні актуальных праблем навуковага камунізму.

П. ДРОНЬ,
загадчык кафедры навуковага камунізму, старшыня рэспубліканскага конкурснага журы па навуковаму камунізму.

ПРЫСТУПКИ ДЛЯ ЎЗЫХОДЖАННЯ

АДНА З ДОБРЫХ традыцый на факультэце журналістыкі — актыўны ўдзел у навуковых даследаваннях студэнтаў-замежнікаў. У мінулым годзе больш як сорок чалавек выступілі на навуковай канферэнцыі. А даклады Бетру Лакеу і Лемы Гадэсе з Эфіопіі адзначаны дыпламамі рэспубліканскай навуковай канферэнцыі.

Тэматыка навуковых работ студэнтаў аддзялення міжнароднай журналістыкі самая разнастайная. Яны глыбока вывучаюць не толькі тэорыю журналістыкі, праблемы развіцця сродкаў масавай камунікацыі, але і пытанні марксісцка-ленінскай тэорыі, нацыянальна-вызваленчага руху, гісторыі СССР і сваіх краін.

Актыўны ўдзел прынялі студэнты-замежнікі і ў X Усесаюзнам конкурсе студэнцкіх работ па грамадскіх навук, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху. Сярод найбольш змястоўных былі вылучаны работы Зыонг Суан Шона аб вольцы сацыялістычнага будаўніцтва ў сацыялістычным В'етнаме, Гіты Шрэстэ з Непала. А работа трэцякурсніка Аге-Седу Мухамеда «Уплыў марксісцка-ленінскай філасофіі на патрыятычны рух у Беніне» была прадстаўлена на гарадскі тур конкур-

су. Філасофія — любімы прадмет Аге-Седу. І ўжо першая яго самастойная навуковая работа, прысвечаная ленинскай кнізе «Матэрыялізм і імперыякрытыцызм», была ўзнагароджана Ганаровай граматай савета па НДРС ўніверсітэта.

Тэму для сёлетняга свайго даследавання Аге-Седу таксама выбраў не выпадкова. У яго на радзіме з кожным годам расце інтарэс да марксісцка-ленінскага вучэння, пашырае сваю дзейнасць Народна-рэвалюцыйная партыя Беніна.

У сваёй рабоце Аге-Седу прааналізаваў неабходнасць выкарыстання марксісцка-ленінскай тэорыі ў перыяд сацыялістычнага будаўніцтва, дакладна вызначыў спецыфічны асаблівасці гэтага працэсу ў Беніне. «Я з вялікай ахвотай удзельнічаў у X Усесаюзнам конкурсе студэнцкіх работ па грамадскіх навук, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху, — гаворыць Аге-Седу. — Я цікаўлюся марксісцка-ленінскай філасофіяй і лічу, што журналісту проста неабходна яе дасканала ведаць, каб разбірацца ў складаных палітычных падзеях, фарміраваць навуковы светапогляд у людзей».

Т. БЯЛЬКЕВІЧ,
студэнтка факультэта журналістыкі.

Чалавек шчаслівы не толькі працай, вучобай, грамадскай дзейнасцю. Усё гэта добра, але і без самых звычайных жыццёвых радасцей абысціся нельга. Удзельнічаў Рэспубліканскай студэнцкай навуковай канферэнцыі «Саюз непарушны рэспублік свабодных» сту-

дэнтаў фізічнага факультэта Глесе Хольгера і Андрэса Прыбэ з ГДР наш фотакарэспандэнт «знайшоў» у чарзе ля касы кінатэатра «Цэнтральны».

Фота С. Плыткевіча

● ПРАДСТАЎЛЯЕМ УДЗЕЛЬНІКАЎ КАНФЕРЭНЦЫІ

ВЫДАТНЫХ ВЫСТУПЛЕННЯЎ!

АЛЕНА Лебедзева — студэнтка II курса юрыдычнага факультэта. Тэма яе работы — «Выкладчыкі і студэнты БДУ імя У. І. Леніна ў Вялікай Айчыннай вайне».

— Спачатку рыхтавала гэту тэму на семінарскіх занятках, — расказвае Алена. — З пошукам імёнаў новых герояў — студэнтаў і выкладчыкаў універсітэта — працаваць станавілася ўсё цікавей.

У Мінску ёсць вуліца, якая носіць імя Васіля Жудро. Хто ён такі? Чаму вуліца названа яго імем? Аказалася, што Жудро вучыўся на юрыдычным факультэце ў перад-

ваенныя гады, а ў ваенны час мужна змагаўся з ворагам. За дапамогай у зборы матэрыялаў Алена звярнулася да групы «Пошук» свайго факультэта. Дзякуючы студэнтам, якія працуюць тут, быў знойдзены фотаздымак пятнаццацігадовага Жудро. Ён пакуль што адзіны. У аснову навуковай работы ляглі расказы выкладчыкаў — ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны, даведкі з кніг.

Сваёй радзіме, народу, які змагаецца за незалежнасць, прысвяціў навуковую работу Маждзі Абдалах Абу-Дабэ, студэнт 2 курса механіка-ма-

тэматычнага факультэта. У Савецкі Саюз Маждзі прыехаў з Палесціны. У сваёй рабоце ён імкнецца даць адказ на пытанне, як узнік сіянізм? Гэта не выпадкова, бо палесцінскае праблема ўзнікла тады, калі ўзнік сіянізм.

— У нас ёсць свае «палесцінскія» Хатыні, такія, як і ў Беларусі. Знішчаліся цэлыя вёскі, гарэлі ні ў чым не павінныя людзі. А разам з гэтым разгараўся агонь барацьбы ў сэрцы кожнага палесцінца.

Аналізуючы навуковыя работы ўдзельнікаў канферэнцыі, можна з упэўненасцю сказаць, што работы цікавыя. Адчуваецца, што студэнты працавалі над імі вельмі сур'ёзна.

Н. СЕМКІНА,
студэнтка факультэта журналістыкі.

НАЗОЎНІК ТАЛЕНТУ —

П Р А Ц А

У ЯГО САМЫ звычайны знешні выгляд. Светлыя валасы і прыгожыя карыя вочы, якія свецяцца жывым агеньчыкам. І наогул, як зазначыў пра сябе Уладзімір Дзікі, ён самы звычайны чалавек. Але яго «звычайнасці», як бы там ні было, «перашкаджае» адна дэталю — ён самы юны студэнт універсітэта. Калі Уладзімір паступіў на першы курс хіміфака, яму споўнілася... 15 гадоў.

Студэнты іншых факультэтаў, якія ведаюць пра поспехі Валодзі, часта называюць яго «талент», «вучоны», «вялікі чалавек». Валодзя не любіць гэтых слоў. Арэшак навукі сапраўды цвёрды. І ў тым, што юнаку ён паддаецца параўнальна лёгка, «павінна» пастаянная работа над сабой. Сустрэцца з Уладзімірам аказалася справай не такой ужо лёгкай: то ён у лабараторыі, то некаму дапамагае. І вось наша сустрэча адбылася на факультэце пасля заняткаў.

Мы ідзем па ўніверсітэцкіх калідорах, размаўляем. Валодзя — прыемны суб'ядседнік. Цікава ён расказвае пра свой факультэт, пра доследы, якімі зараз займаецца.

Уладзімір нарадзіўся на Мядзельшчыне. Спачатку вучыўся ў Куцькаўскай васьмігадовай школе. Настаўнікі хутка заўважылі здольнасці хлопца да вучобы. З першага класа ён быў адразу пераведзены ў трэці, а калі быў трэцякласнікам, то здаў экстернам праграму і за чацвёрты клас. Пасля былі два гады вучобы ў Свірскай сярэдняй школе, якую ён закончыў з залатым медалём.

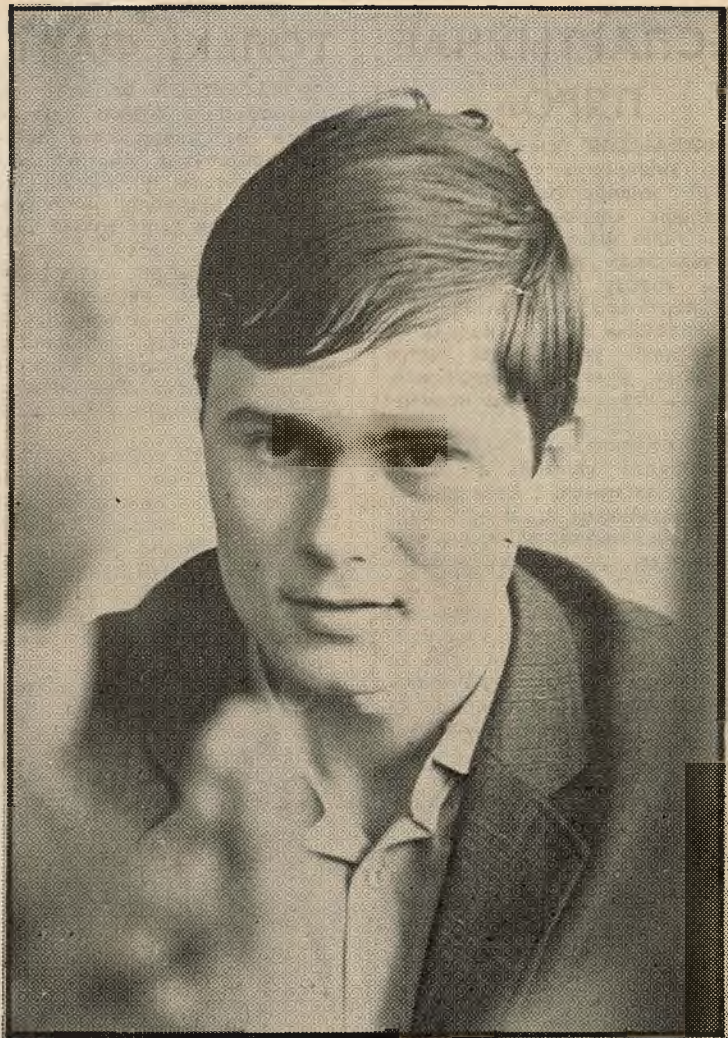
Уладзімір — удзельнік розных алімпіяд: рэспубліканскіх і ўсесаюзных, дзе заўсёды быў у ліку прызёраў. А мінулае лета ўнесла ў яго жыццё яшчэ некалькі перамен. Па-першае, ён быў удзельнікам міжнароднай алімпіяды па хіміі, якая праходзіла ў румынскім горадзе Цімішара. Там ён заваяваў залаты медаль. І як самаму маладому ўдзельніку, Уладзіміру Дзікаму быў уручаны памятны кубак і дыплом. І па-другое, ён без уступных экзаменаў быў залічаны студэнтам хімічнага факультэта БДУ імя У. І. Леніна.

...За плячамі засталася першая экзаменацыйная сесія, якая запамніцца Уладзіміру надоўга, і не толькі таму, што яна была першая, але і таму, што экзамены гэтай сесіі Уладзімір здаў, кажучы яго ўласнымі словамі, «нармальна». Нармальна — гэта пяцёркі па ўсіх дысцыплінах.

М. КАРЫЦКАЯ, студэнтка факультэта журналістыкі.

НА ЗДЫМКУ: самы малады студэнт універсітэта Уладзімір Дзікі.

Фота С. Плыткевіча.

● СУСТРЭЧЫ ДЛЯ ВАС ●

У невялікай аўдыторыі мнагалюдна. Сёння ў філфакаўцаў гасць. Расказаць пра сябе, пра герояў сваіх твораў, падзяліцца жыццёвым і творчым вопытам прыйшоў да студэнтаў Вячаслаў Уладзіміравіч Адамчык, цяпер вядомы беларускі пісьменнік, у мінулым — выпускнік аддзялення журналістыкі філалагічнага факультэта ўніверсітэта.

ПІСАЦЬ КНІГІ РАДАСЦІ

— ГАВАРЫЦЬ буду пра сваё, асабістае, — вельмі сціпла Вячаслаў Уладзіміравіч пачынае сваю гаворку. — Добра памятаючы гісторыю з першым ганарарам Якуба Коласа, атрыманым ад бацькі рублём, я і рашыў паспрабаваць свае сілы ў літаратуры, хаця на рубель і не спадзяваўся. Пачынаў з вершаў. У 1954 годзе на літаратурнай старонцы «Чырвонай змены» побач з творамі Г. Бурэвікіна, В. Зуёнка, А. Ставера быў надрукаваны і верш Вячаслава Адамчыка «Дзень добры, бярозы». На фоне іншых верш Адамчыка гучаў неак прыглушана. Але ўжо сам факт таго, што верш надрукаваны, гаварыў пра многае, надаў маладому аўтару больш упэўненасці. І таму праз некаторы час ужо ў «Маладосці» паяўляецца другі верш — «У гасцях».

Як склаўся б паэтычны лёс Адамчыка, невядома. Але тое, што на ніве беларускай прозы ўзнікла і яго зерне, узнішло і закаласавала буйным коласам, бяспспрэчна. Ад невялікага апавядання, напісанага ў студэнцкай аўдыторыі, да агульнапрызнанага рамана — такі шлях празаіка В. Адамчыка.

— Цікавая гісторыя адбылася з маім першым апавяданнем. Вельмі хацелася бачыць яго надрукаваным. Занёс у «Полымя». Там Максім Танк паглядзеў, уважліва прачытаў. «Ну, нічога, брат... Першая ластаўка... Будзем друкаваць». Аднак ні праз месяц, ні праз год яго ніхто не надрукаваў па той прастай прычыне, што згубілі ў сакратарыяце. І толькі... праз дваццаць гадоў знайшлі.

Але за першым апавяданнем паяўляецца другое, з больш шчаслівым лёсам, а потым, у 1958 годзе, выходзіць і невялікая кніжка «Свой чалавек», потым зборнікі «Млечны шлях», «Міг бліскавіцы», «Дзікі голуб», «Дзень ранняй восені». Будучы пісьменнік знайшоў сваё сапраўднае прызначэнне. Кожная вялікая справа пачынаецца з малой. Сёння на літаратурнай старонцы нашай газеты часта друкуюцца і вершы студэнтаў універсітэта. Магчыма, гэта робяць першыя крокі ў літаратуру будучыя паэты і празаікі. Магчыма, у каго-небудзь з іх ёсць такое жаданне, якое было калісьці і ў Вячаслава Уладзіміравіча. «Пачну пісаць раманы. Аднак, крыху агледзеўшыся, узяжыўшы свае сілы, адступіў ад гэтай задумкі і рашыў, што калі напішу сто апавяданняў і калі хаця б адно з іх надрукуюць, буду пісаць далей». Тут і праявіўся сапраўдны талент пісьменніка. Бо амаль усе тыя апавяданні, якія пісаў ён, друкаваліся, а імя пісьменніка становілася ўсё бліжэй і бліжэй чытачу.

«Навагрудчына — зацішны куток майго маленства. Тут я гадаваўся і рос. Тут наша Бярозаўка, за густым сасняком і рэдкім бярэзікам. У гэтай вёсачцы я зведаў сябе, спазнаў пачатак людскога жыцця». З апісання родных мясцін, вёскі Варакомшчына, Навагрудскага павета (цяпер Дзятлаўскі раён Гродзенскай вобласці) пачынаецца апавяданне «Зоня». Урадлівае навагрудскае зямля, дзе калісьці рос Адам Міцкевіч (наконт гэтага Вячаслаў Уладзіміравіч пажартаваў: «Вось бачыце, ён — Адам Вялікі, а я Адамчык Маленькі»), узрасціла яшчэ аднаго мастака слова.

— Як для Пушкіна нянька, так для мяне маці з самага маленства стала зоркай, якая свеціць мне ўсё жыццё. Маці... Сялянская жанчына. Яна ведала шмат песень, прыпевак, прыказак. Таленавітая ад прыроды, яна і сама складала песні. Вельмі часта ў полі на рабоце спявала іх жанчынам. А тыя не верылі. «Не хлусі, — казалі, — мы ведаем, гэта сын твой напісаў». А сын і сапраўды

пісаў. Значна паглыбіўся яго погляд на жыццё, навакольны свет. Гэта і дазволіла перайсці да ўжо даўно заплававанага рамана. У 1978 годзе паяўляецца «Чужая бацькаўшчына», крыху пазней — «Нулявы год». Зараз на рабочым стане пісьменніка трэцяя кніга, яшчэ не завершаная, — «І скажа той, хто нарадзіцца».

— Дзве першыя кнігі, калі можна так сказаць, больш спакойныя, — гаворыць аўтар. — Перш за ўсё мне хацелася паказаць тут, што мая зямля не толькі шэрая, якую прывыклі бачыць яе чужыя гаспадары, мая зямля можа быць і заламай. Для мяне гэта кніга радасці. Трэцяя кніга больш палітычная. Кніга аб сутыкненні герояў, дзеянні ў ёй разгортваюцца больш напружана.

Чым абумоўлены зварот іменна да гэтай тэмы? У 1983 годзе ў якасці прадстаўніка дэлегацыі Беларускай ССР Вячаслаў Уладзіміравіч прымаў удзел у рабоце XXVIII сесіі Генеральнай Асамблеі ААН. Усё, што ўбачыў у Амерыцы, раней — у Францыі, паклала своеасаблівы адбітак на погляды пісьменніка.

— Што б я хацеў напісаць яшчэ? Ужо рабіў накіды драмы. Але, як і раней, пісаў і буду пісаць пра сваё жыццё, сваю дарогу ў полі, маладую бярэзіну пры хаце, ціш і сваю маці з дзяржэткай зямлі за плячыма.

Вернасць роднай зямлі, бацькаўшчыне нясе праз усю творчасць Вячаслаў Адамчык, таму такой блізкай і дарагой яна стала чытачу. Сустрэча на філфаку пацвердзіла гэта яшчэ раз.

А. МАТУСЕВІЧ, наш кар.

«Студэнты БДУ ўражаны творчасцю Уладзіміра Дзікі. Ён — гэта нашыя дзятлаўскія лясы і нашыя вёскі».

«Вось яны, гэтыя дзятлаўскія лясы і гэтыя вёскі, якія дапамаглі мне стаць пісьменніком».

● МАСТАЦКАЯ САМАДЗЕЙНАСЦЬ ●

ВЫ ГАТОВЫ ДА АГЛЯДУ?

ІДУЧЫ насустрач 40-годдзю вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, рэктарат, партком, прафком, камітэт камсамолу і праўленне студэнцкага клуба ўніверсітэта праводзяць агляд-конкурс мастацкай самадзейнасці. Ён будзе праходзіць у актавай зале БДУ імя У. І. Леніна з 19 да 24 сакавіка гэтага года.

19 сакавіка — ФПМ (18—20), журфак (20—22); 20 сакавіка — геафак (18—20), факультэт радыёфізікі і электронікі (20—22);

21 сакавіка — фізфак (18—20), біяфак (20—22); 22 сакавіка — філфак (18—20), хімфак (20—22); 23 сакавіка — юрфак (18—20), гістфак (20—22); 24 сакавіка — механіка-матэматычны факультэт (18—20).

Па ўмовах конкурсу аркестры, інструментальныя ансамблі, харавыя калектывы, вакальныя групы выконваюць не больш як тры творы, харэаграфічныя групы — таксама не больш як тры (без уліку сольных танцаў), салісты ўсіх жанраў мастацкай самадзейнасці прадстаўляюць не больш як два творы. Выступленні фальклорных ансамбляў, студэнцкіх тэатраў мініячур і літаратурна-музычных кампазіцый ацэньваюцца як адзін нумар. Праграма выступлення фальклорна-этнографічнага ансамбля залічваецца толькі пры выкананні народнага абраду. Умовам конкурсу не дазваляецца паўтор нумароў конкурсных праграм мінулых гадоў.

Судзейства ажыццяўляецца журы. У яго састаў уваходзяць прадстаўнікі творчых калектываў і грамадскіх арганізацый Мініска, кіраўнікі калектываў мастацкай самадзейнасці Бельдэжуніверсітэта імя У. І. Леніна.

Нумары мастацкіх калектываў (народных, акадэмічных — не менш як 35 чалавек, танцавальных (народнага, эстраднага і балетнага танца — не менш як 12 чалавек), аркестраў (народных, духавых, эстрадных, струнных — не менш як 15 чалавек) ацэньваюцца па 25-бальнай сістэме.

Выступленні студэнцкіх тэатраў мініячур, драматычных калектываў, фальклорна-этнографічных ансамбляў, вакальных груп, танцавальных і інструментальных ансамбляў, літаратурна-музычных кампазіцый ацэньваюцца па 15-бальнай сістэме.

Сольныя нумары, дуэты, трыо, квартэты — па 10-бальнай сістэме.

У залік ідуць ацэнкі за лепшыя 15 нумароў. Шаснаццацая ацэнка — за фотарасказ пра ветэранаў факультэта, які ацэньваецца па 20-бальнай сістэме. Семнаццацая ацэнка выносіцца за ідэйна-мастацкае вырашэнне канцэртнай праграмы. Пры яе ацэнцы журы конкурсу ўлічвае: ідэйна-мастацкія якасці праграмы, рэжысуру канцэрта (10 балаў), сцэнічнае афармленне канцэрта (10 балаў), разнастайнасць жанраў самадзейнага мастацтва (10 балаў). Усяго 30 балаў.

Калектыву мастацкай самадзейнасці факультэта, які заняў першае месца, узнагароджваецца пераходным Чырвоным сцягам прафкома ўніверсітэта, Ганаровай граматай рэктарата і грашовай прэміяй 200 рублёў. Калектывы, якія занялі II і III месцы, узнагароджваюцца Ганаровымі граматамі рэктарата і грашовай прэміяй 150 і 100 рублёў адпаведна.

Зацверджаны спецыяльныя прызы: харавому калектыву — прыз камітэта камсамолу, лепшаму калектыву за адлюстраванне студэнцкага жыцця — прыз прафкома, інструментальнаму калектыву за выкананне твораў беларускіх аўтараў — прыз рэктарата, за масавасць — прыз прафкома. Прызамі ўзнагароджваюцца таксама лепшыя чытачы, салісты-вакалісты.

Лепшыя калектывы і выканаўцы прымуць удзел у святочным канцэрце, прысвечаным 40-годдзю вызвалення Беларусі.

У. МАКАРЭВІЧ, дырэктар студэнцкага клуба.

У НЕКАЛЬКІ РАДКОЎ

«СПАРТЫЎНАЕ ПЯРО»

РЭДАКЦЫЯ газеты «Беларускі ўніверсітэт» і спартыўны клуб ўніверсітэта праводзяць конкурс спартыўных насьценных газет факультэтаў з мэтай павышэння ўзроўню прапаганды спорту ва ўніверсітэце.

Спортбюро факультэтаў да 5 красавіка павінны падаць у спортклуб усе газеты, выпушчаныя ў гэтым навучальным годзе. Утворана журы конкурсу.

Пры падвядзенні вынікаў журы будзе ўлічваць якасць і змест матэрыялаў, ілюстрацый, разнастайнасць тэматыкі і жанраў, аператыўнасць падачы матэрыялаў, дзейснасць выступленняў.

За першае месца рэдакцыя насьценгазеты будзе ўзнагароджана вымпелам і граматай, за другое і трэцяе — граматамі. Рэдактары насьценгазет, якія зоймуць прызавыя месцы, будуць заахвочаны.

Жадаем поспеху!

ТОЛЬКІ ФАКТ

◆ **БАСКЕТБОЛ.** Баскетбалісты ўніверсітэта занялі першае месца на першынстве Мінска, абышоўшы многія моцныя калектывы, у тым ліку і чэмпіёнак рэспублікі — каманду ІФК, якая была толькі чацвёртай.

◆ **КЛАСІЧНАЯ БАРАЦЬБА.** Пасля адносна няўдалага выступлення на чэмпіянаце СССР — трэцяга месца — Камандар Маджыдаў (юрфак) бліскача перамог на двух буйных міжнародных турнірах у Швецыі і Нарвегіі.

◆ **НЕ БЫЛО** роўных зборнай ўніверсітэта на першынстве ВУ Мінска і Белсавета ДСТ «Буравеснік» сярод юніёраў, дзе нашы барцы выйгралі ў агульнакамандным заліку.

◆ **МНАГАБОР'Е** ГПА. Зборная ўніверсітэта па зімоваму мнагабор'ю ГПА стала трэцім прызёрам першынства абласнога савета ДСТ «Буравеснік».

◆ **ХАКЕЙ.** На шостым месцы засталіся нашы хакеісты на першынстве ВУ рэспублікі.

ЛЫЖЫ

ДВА ДНІ

У МАЛЯЎНІЦЫМ пасёлку Зялёнае прайшло першынство ўніверсітэта па лыжных гонках, якое завяршыла тыдзень лыжнага спорту. У першы дзень удзельнікі павінны былі паказаць свае здольнасці на дыстанцыях 5 км у дзяўчат і 10 км у хлопцаў.

Дзень выдаўся па-сапраўднаму святочным. Аб гэтым паклапаціліся арганізатары спаборніцтва: была падрыхтавана і абзначана траса, упрыгожаны пакрыты снегам лясны стадыён, да дробязей прадуманы ход спаборніцтва. Святочны настрой аматараў лыжнага спорту падтрымлівала надвор'е: стаяў невялікі марозік, але з-за хвой на паляну пралідала вясенняе сонца.

Найбольш вострая барацьба чакалася ў дзяўчатах. Адрозны чатыры лыжніцы прэтэндавалі на першае месца. Яны і адкрылі спаборніцтва. Тон у гонцы задаў стартуеўшая чацвёртай Алена Капылова (юрфак). Яе час — 17 мінут 02 секунды. За ёю стартуе група мацнейшых лыжніц мінулага года: Алена Данільчанка (журфак), Святлана Сяргеева (гістфак), а таксама першакурсніцы Алена Лукашэвіч (мехмат), Ларыса Баркова і Алена Чэпик (гістфак). Другі прызёр мінулага года першынства Тарэза Пашкевіч (гістфак) не змагла прыняць удзел у гонцы з-за траўмы. Выйграць у Капыловой змагла толькі Данільчанка — 16 мінут 36 секунд. Апошняе слова павінна была сказаць Чэпик, якая пасля аперацыі зусім нядаўна прыступіла да трэніровак. Яна на фінішы, Нескладаны падлік, і ў выніку — другі рэзультат дня — 16 мінут 33 секунд. Адна за другой фінішыруюць спартсменкі, але ніхто больш не змог паспрацаваць з трыма Аленамі, мацнейшай сярод якіх была Данільчанка.

Хлопцы таксама былі настроены па-баявому. І Вячаслаў Карповіч (гістфак), які пайшоў на трасу першым, паказаў даволі высокі вынік на дзесяцікіламетровай дыстанцыі — 30 мінут 56 секунд. Гэта — заяўка на перамогу. Астатнія спартсмены, хоць і ведалі вынік лідэра, нават не змаглі наблізіцца да яго. Фінішыруе Валерый Тутаў (фізфак). Ён адзіны з мінуты 14 секунд. Сяргей Гошка (гістфак) паказвае вынік 32 мінуты 36 секунд. Добра пачаў гонку першакурснік фізфака Юрый Татульчанкаў. На фінішы ён быў другім — 32,05.

нуладгодніх прызёраў выступаў на гэтых спаборніцтвах — 32

У ЗЯЛЁНЫМ

На наступны дзень Зялёнае сустрэла спартсменаў лёгкім снегам, які крыху прыпарушыў лыжню. Лыжнікі павінны былі правесці найбольш цікавую частку спаборніцтваў эстафеты 4х3 км у дзяўчатах і 4х5 км у хлопцаў. Перад стартам былі ўзнагароджаны пераможцы ў гонках на 5 і 10 км і аб'яўлены вынікі каманднай барацьбы пасля першага дня. Гістарычны: факультэт далёка адарваўся ад астатніх сапернікаў. За ім размясціліся адрозны тры каманды: фізфака, геафака, факультэта радыёфізікі і электронікі.

Жаночая эстафета 4х3 км. Асабліва вострай барацьбы не атрымалася. Пасля другога этапу вызначыліся прызёры. Першымі фінішавалі студэнты гістфака, якія выступалі без захварэўшай А. Чэпик. Замест яе давялося бегчы Т. Пашкевіч. На другім месцы каманда мехмата, на трэцім — ФПМ.

Барацьбу за першынство паміж факультэтамі вырашыла эстафета 4х5 км. Тут таксама лепшай аказалася каманда гістфака. Спартсмены гістарычнага прайшлі ўсе этапы роўна. А за наступныя месцы разгарэлася спрэчка, як і павінна быць у сапраўднай эстафеце. Ю. Татульчанкаў прыняў эстафету шостым, змог ліквідаваць разрыв у чатыры мінуты і вывёў фізфак на другое месца. Каманда геафака аказалася трэцяй.

Прыводзім вынікі агульнакаманднай барацьбы:

гістфак — 230
фізфак — 118
геафак — 114
факультэт
радыёфізікі
і электронікі — 114

мехмат — 103
ФПМ — 93
журфак — 78
хімфак — 64
філфак — 63
біяфак — 40
(Побач з факультэтамі — на-

наступны дзень Зялёнае сустрэла спартсменаў лёгкім снегам, які крыху прыпарушыў лыжню. Лыжнікі павінны былі правесці найбольш цікавую частку спаборніцтваў эстафеты 4х3 км у дзяўчатах і 4х5 км у хлопцаў. Перад стартам былі ўзнагароджаны пераможцы ў гонках на 5 і 10 км і аб'яўлены вынікі каманднай барацьбы пасля першага дня. Гістарычны: факультэт далёка адарваўся ад астатніх сапернікаў. За ім размясціліся адрозны тры каманды: фізфака, геафака, факультэта радыёфізікі і электронікі.

браныя на спаборніцтвах ачкі).

Перамога каманды гістарычнага факультэта з'яўляецца заканамернай. Загляніце на трэніроўку ўніверсітэцкай секцыі і вы убачыце, што палова спартсменаў — студэнты гістфака. Ды і ўвогуле каманды размясціліся ў залежнасці ад колькасці чалавек, якія займаюцца ў секцыі. Толькі факультэт радыёфізікі і электронікі змог умясцаць у спрэчку за прызавыя месцы, хоць тут няма моцных лыжнікаў.

Старты прайшлі на высокім узроўні, чым не часта радуецца арганізатары спаборніцтваў, нават і маштабам вышэй. Прыемна, што пацвердзілі свой клас мінулыя лідэры, але не менш прыемна, што паявіліся ў гэтым годзе новыя добрыя лыжнікі. А самае галоўнае — гэтыя два дні ўсім падарылі добры настрой і далі зарад бадзёрасці і здароўя.

Д. СЕМЧАНКА,
студэнт гістарычнага
факультэта.

НАСТОЛЬНЫ ТЭНІС

ЖАДАЮЧЫХ ШМАТ...

ВЫ ДУМАЕЦЕ, што мяне і маіх таварышаў мучыць бяссонніца? Не. «Тады чаму так позна гуляеце ў тэніс? — пытаецца вы. — Няўжо за ўвесь дзень не знойдзеце часу, каб «адвесці душу»?». З раніцы тэнісны пакой практычна пусты, таму што большасць аматараў гэтай гульні ідзе на заняткі. А вось ужо апоўдні ў маленькім пакойчыку, як кажуць, няма дзе яблыку ўпасці. Жадаючых пагуляць вельмі шмат. Сюды прыходзяць і пачынаючыя тэнісісты, і больш вопытныя, савецкія студэнты і замежныя. Але, акрамя гэтай, ёсць яшчэ і іншыя праблемы: недахоп інвентару, паламаныя тэнісныя сталы. У такіх умовах цяжка гуляць і вопытным тэнісістам, не гаворачы пра пачынаючых. Тут ужо так: ці гуляй добра, ці ідзі і не перашкаджай іншым. Калі не ўмееш, то вучыся, дзе хочаш. Такое становішча і ў інтэрнаце № 2, дзе я жыў. Не лепшая сітуацыя і ў іншых інтэрнатах.

Ёсць яшчэ і факультэцкія секцыі. Але яны выкарыстоўваюць інвентар у інтэрнатах. Ды і інструктары ў такіх секцыях маюць не вельмі высокую падрыхтоўку.

Зусім нядаўна ў спартыўнай зале філалагічнага факультэта адбыліся спаборніцтвы па настольнаму тэнісу паміж інтэрнатамі. Як адзначыў галоўны суддзя спаборніцтваў М. С. Гелер, узровень падрыхтоўкі тэнісістаў вельмі нізкі. Ніякай тэхнікі, прыгажосці гульні. Асабліва гэтыя заўвагі датычаць дзяўчат. Праўда,

можна адзначыць гульні Т. Краўчанкі і Л. Давыдзенкі. Добрую, умелую гульню паказалі в'етнамскія студэнты Нгуен Ван Хуанг і Хаанг Суан Хонг. У канчатковым выніку месцы размеркаваліся наступным чынам: першае — інтэрнат № 2, другое — № 7, трэцяе — № 6, чацвёртае — № 5, пятае — № 4 і шостае — інтэрнат № 1.

Не ведаю, як каму, але мне гэтыя спаборніцтвы не прынеслі ніякай асалоды. Занятае першае месца не дае ніякіх падстаў для добрага настрою, бо на працягу ўсіх спаборніцтваў не назіралася ніякай напружанасці, вастрыні гульні.

Пры ўніверсітэце існуе секцыя настольнага тэніса, якой у гэтым годзе кіруе М. С. Гелер. Але там трэніруюцца ў асноўным разраднікі, члены ўніверсітэцкай зборнай. У секцыю ходзяць каля 20 чалавек. Акрамя разраднікаў, там займаюцца некалькі пачынаючых ігракоў, тым, каму пашчасціла запісацца ў секцыю першымі. А што ж рабіць астатнім? Думаю, што ёсць сэнс кафедры фізыхавання і спорту абмеркаваць гэта пытанне. Нядрэнна было б, каб з наступнага года пачала працаваць секцыя настольнага тэніса, якая б удзяляла ўвагу не толькі разраднікам, але і пачынаючым тэнісістам, бо жадаючых займацца шмат...

Н. КАТКОВА,
студэнтка факультэта журналістыкі.

СПАРТАКІЯДА ўніверсітэта набліжаецца да свайго экватара. Ужо праведзены старты па дзесяці відах спорту. Прыводзім вынікі спаборніцтваў па мнагабор'ю ГПА, лёгкай атлетыцы, хакею (адпаведна размешчаны калонкі з набранымі ачкамі).

Юрфак	120	403,5	80
Мехмат	80	247,5	120
ФПМ	70	249,5	70
Фізфак	150	176	150
Радыёфізікі і электронікі	40	192,5	90
Гістфак	180	165,5	—
Журфак	90	29	50
Геафак	50	39	180
Хімфак	60	165	60
Біяфак	30	116	—
Філфак	20	63	40

Лыжы, снег і вольны вечер...

ПА-РАНЕЙШАМУ СА СТУДЭНТАМІ

АДЗВІНІЦЬ апошні ўніверсітэцкі званок. Але на ўсё жыццё застануцца ў нашай памяці гэтыя гады: лекцыі, семінары, студэнцкія вечары, канцэрты. А яшчэ на ўсё жыццё запамінацца нам выкладчыкі. І асабліва тыя, хто не толькі вучыў нас свайму прадмету, а хто быў для нас сапраўдным настаўнікам. Яны вучылі нас разумець і любіць жыццё.

Да такіх педагогаў належыць і Соф'я Іванаўна Кудзінава, якая вось ужо трыццаць пяты год працуе на кафедры фізыхавання і спорту БДУ імя У. І. Леніна.

С. І. Кудзінава — удзельніца Вялікай Айчыннай вайны. Але не любіць Соф'я Іванаўна ўспамінаць пра ваеннае ліхалецце. Лічыць, што ў гэтыя цяжкія для краіны гады кожны чалавек выконваў свой свяшчэнны абавязак. Сціпласць не дазваляе ёй шмат расказаваць пра сябе. А калі і гаворыць, то зусім мала. Аб тым, як у свае 16 гадоў, у сорак другім, разам з бацькам, маці і дзвюма старэйшымі сёстрамі пайшла ў партызанскі атрад імя Калініна. З хваляваннем расказае пра першае баявое заданне, пра раненне...

З вялікай ахвотай С. І. Кудзінава апавядае пра вучобу ў 1945—1949 гадах у Мінскім інстытуце фізкультуры. Асабліва блізкія ёй успаміны аб парадзе фізкультурнікаў у Маскве на Краснай плошчы, дзе яна несла сцяг Беларусі.

Соф'я Іванаўна магла б пайсці ўжо на пенсію, але яна не захацела расставіцца са студэнтамі. І ў спартыўна-аздараўленчым лагерах, і на занятках па фізкультуры яна па-ранейшаму з імі. Выкладчыца стараецца прывіць моладзі любоў да заняткаў фізкультурай і спортам. І не дзіўна, што студэнты ахвотна цягнуцца да гэтага цудоўнага чалавека.

К. БЕЛАВУС.

БЕЛАРУСКИ
УНИВЕРСИТЕТ

Ордэна Працоўнага Чырвонага
Сцяга друкарня выдавецтва
ЦК КПБ.

АТ 10119

Зак. 449

15 сакавіка 1984 г.

220080, МІНСК-80, УНІВЕРСІ-
ТЭЦКІ ГАРАДОК, ГЕАГРАФІЧ-
НЫ КОРПУС, п. 3.

ТЭЛЕФОН 20-68-27.

Рэдактар

В. П. ВАРАБ'ЁУ